

תיאום ציפיות כאמצעי ליצירת הסכם

קביעת מערכת מוסכמת של כללים הכרחית לפעילות משותפת בעתיד. תיאום הציפיות יכול להתייחס להיבטים שונים של ה"יחד" של הקבוצה. היבטים אלו צריכים לענות על צרכיו של כל אחד מהחברים, שכן ללא הסכמה משותפת לא ייווצר הדבק החברתי.

מטרה

ליצור הסכם קבוצתי שיסדיר את כללי הפעילות המשותפים.

מהלך ההפעלה

שלב א': אישי

המנחה יחלק 3 פתקיות בצבעים שונים לכל תלמיד
כל משתתף ירשום את ציפיותיו על הפתקים לפי המיון שהמורה יחליט עליו. למשל:
אדום: ציפיות מעצמי, **ירוק:** ציפיות מהכיתה, **צהוב:** ציפיות מהמורים

המנחה יכין מראש 3 קופסאות קרטון ועליהן יודבקו פתקים בצבעים שונים (קופסה עם פתקית אדומה, קופסה עם פתקית ירוקה, קופסה עם פתקית צהובה) וכל משתתף יכניס את הפתקים שכתב לקופסאות המתאימות.

שלב ב': קבוצתי

כל קבוצה תקבל קופסה אחת (במקרה ומספר חברי הכיתה גדול המנחה יחלק כל קופסה ל-2 קבוצות ויצור 6 קבוצות בכיתה).
הקבוצה תמיינ את הציפיות ותתכונן להציג את אלו שחזרו על עצמן הכי הרבה במליאה.

שלב ג': במליאה

הקבוצות יציגו את התוצרים.

שאלות לדיון:

1. אילו ציפיות עלו מתוך הפתקים?
2. אילו ציפיות חזרו בפתקים מספר פעמים?
3. האם היו דברים יוצאי דופן?
4. האם יש ציפיות שאינן ריאליות? האם ניתן לנסח ציפיות יותר מציאותיות במקומן?
5. אילו ציפיות תלויות בנו ואילו לא?
6. מי / מה יכול לעזור לנו להגשים את הציפיות?

7. כיצד ננהג במידה ולא נצליח להגשים אותן בזמן הקרוב?

לאחר בירור הציפיות יש לקיים דיון לקביעת הסכם קבוצתי ולנסח סעיפי "עשה ואל תעשה" בקבוצה.

טיפים:

פעולות תיאום ציפיות רבות נעשות מן השפה ולחוץ. חשוב להבהיר למשתתפים כי לפעולה משמעות ניכרת לגבי תפקודם כקבוצה. לצורך זה רצוי לקבוע בהסכם הקבוצתי כללים מפורשים, תגמולים שונים, או סנקציות, ולא רק להפריח סיסמאות. זכרו כי ההסכם הכיתתי צריך לשמש את הכיתה במהלך השנה כולה. לכן רצוי לתלות את ההסכם במקום בולט.